

Szövetségek, klikkek, hálózatok a NER kultúrharcos köreiből – I.

A Csalogány utca csalogányai

Foto: Iury Gulegny/rfvc

SZAKÁCS ÁRPÁD

Kultúrharc dúl az országban. bár kérdéses, hogy pontosan mit is takar e kifejezés. Többen állítják, nincs egységes ideológia, sem központi akarat az események mögött, bizonyos tendenciák mégis határozottan kirajzolódnak. Kétrészes cikkünkben megpróbáljuk föltérképezni, hogy a különféle szereplők milyen kapcsolati hálóban helyezkednek el.

■ Az, hogy mit nevezhetünk kultúrharcnak és mit nem, a NER harmadik ciklusában nem egy könnyű kérdés. Vajon korábban a színházi törvény egyoldalú átírása vagy a filmfinanszírozási rendszer centralizációja is ide tartozott már? És mi a helyzet a Kertész Imre Intézet alapításával vagy épp a Magyar Művészeti Akadémia korábban sem gyér kiváltságainak folyamatos gyarapításával? A tavalyi év kulturális botrányai mégis inkább azt mutatják, hogy nem a szélesebb hatókörű fogalomértelmezést tette magáévá a közvéle-

mény; kultúrharcon elsősorban azt értjük mostanában, ami a *Magyar Idők* (illetve most már a *Magyar Nemzet*) hasábjain megjelent publicisztikák közvetlen vagy közvetett hatásaiban megmutatkozik. Nem biztos, hogy nem szemellenzős taktika leszűkíteni a jelenséget a kormánylap ilyen jellegű funkciójára, az viszont biztos, hogy érdemes arra is figyelni, hogy pontosan kinek a hangját halljuk ki egy-egy feljelentés értékű cikk mélyéről. Más különben az is lehet, hogy észre sem vesszük az Orbán Viktor tusnádfür-

dői beszédében beigért szeptemberi nagy változásokat.

Amikor először tűnt fel 2017 novemberében Szakács Árpád publicisztikája *Kinek a kulturális diktatúrája?* címmel a kormánylapban, úgy tűnhetett, hogy egy szélsőjobbról a centrumba kíváncsi neofita magánakciójáról van szó csupán. Aztán hamar kiderült, hogy egy sokkal beágyazottabb hang ez a NER kulturális diskurzusában, mint bárki gondolta volna, s a neofitaság is egészen másképpen kezdett lecsapódni a 2018. áprilisi újabb Fidesz-győze-

lem után, mint ahogy azt előtte sejteni lehetett volna. Szakács persze a szélsőjobbról érkezett (egészen a magyar gárda kigondolásától, és még 2017 nyarán is részt vett a Jobbik Soltvadkerti Disputáján a *Válasz Online* értesülései szerint), ám ha jobban megnézzük, a szélsőjobbnak az a szele, ahol Szakács aktív volt, már jóval a 2018-as kampányidőszak előtt is igen jó kapcsolatot ápol a fideszes belső körökkel, hiszen a kormánypárt már jóval a harmadik ciklus megkezdése előtt igyekezett magához csábítani a szélsőségeket. Tehát L. Simon Lászlónak és Gajdics Ottónak is igaza lehet: ami most zajlik, az egyszerűen „kulturális dzsihad” és párton belüli „dulakodás”.

Magyar identitásra utaló minták

A romániai Bihar megyében található Köröstarányból indult Szakács Árpád előbb a hetven kilométerre lévő Nagyváradra ment tanulni, majd az Ady Endre Líceum elvégzése után a budapesti Pázmány Péter Katolikus Egyetem jogi karának hallgatója lett. A 2000-es évek elejétől újságíróként is feltűnt, az akkori *Magyar Nemzetben* jelentek meg cikkei, aztán a 2004. októberében indult *Reggel* című lap munkatársa lett. Az Axel Springer portfóliójában indított független közéleti napilap a korabeli „nagyok” (*Népszabadság*, *Magyar Nemzet*, *Magyar Hírlap*, *Népszava*) konkurense kívánt lenni, legalábbis Bayer József, az Axel Springer Magyarország akkori ügyvezető igazgatója szerint. Ám a projekt hamar kifulladásra került, 2005. áprilisában lemondott Pauska Zsolt főszerkesztő, az anyacég pedig novemberben leállította a lap kiadását. A *Dunántúli Napló*-val fölfutó, majd a *Reggel* bukása után Pécsre visszavonuló Pauska

azóta – Baranya megyei önkormányzati lapok, az MTI, a Duna Médiaszolgáltató és a híradó.hu után – ismét kollégája Szakácsnak: ma mindketten a Mészáros Lőrinc-féle Mediaworks vezetéséigéhez tartoznak.

Szakács útja a *Reggeltől* több különös kitérőt is vett. Az egyik ilyen volt rövid ténykedése a Demszky Gábor-féle városvezetés online lapjánál, a *budapest.hu*-nál. Erről az időszakról írta tavaly, hogy a Nyáry Krisztián sajtófőnöke alatt működő honlaptól, ahová „Sengel Ferenc barátom intézte a felvételt, akinek az udvarán akkor is ott díszelgett az Árpád-sávós zászló”, neki azért kellett távoznia, mert egy nap „magyar identitásra utaló mintákat viselő öltözékben” ment be dolgozni. Az akkori városházi viszonyokat jól ismerő forrásunk úgy emlékezett Sengelre, mint megbízható, politikai felhangok nélkül dolgozó újságíróra, Szakáccsal viszont – mint ezt Nyáry is megírta Facebook-válaszában – nem az öltözete, hanem a gyakori kesései miatt bontottak szerződést.

Sengel nevének felbukkanása ugyanakkor új szakaszt jelzi Szakács karrierjének. A *Magyar Hírlap* korábbi (és az *Origo* jelenlegi) újságírója – aki később egy ideig Budaörs-Tétény sajtófőnöke is volt – több cégben is feltűnik a következő években Szakács partnereként. A 2000-es évek végétől Szakács komoly cégépítésbe kezd, s ekkori vállalkozásainak egy része nemcsak a nemzeti érzelmű, botcsinálta történész kitérési kísérletei miatt lehet érdekes ma, hanem azért is, mert egy markáns, a kiépülőben lévő NER viszonyaihoz jól alkalmazkodó klikk működésére is rávilágít.

Szakács első saját lapjának, a *Nagy Magyarországnak* 2009 júniusában, a trianoni békeszerződés aláírásának évfordulóján jelenik meg az első száma. Az előszó határozottan kijelöli a műhely célját: „A történetírás napjainkban siralmas állapotban van, a fővonalas történelem-láttatásba kevés beleszólása van a konzervatívoknak. Ezen szeretnénk változtatni.” A konzervatívok (valójában radikálisok) elnyomása és a

szakma rossz állapota máig vizschatérő hivatkozási pontjai lesznek Szakács retorikájának – hasonlóképpen a főellenségnek kiszemelt Szabó Ervin figurája elleni támadásokhoz. A lapszámba egyébként nemcsak a jobbikos publicista Balogh Gábor vagy a majdani parlamenti képviselő Szávay István, de a korábbi fideszes államtitkár Bogár László és a leendő államtitkár költő, Szócs Géza is adott írást. Szócs egy év múlva ismét Szakács mellé csapódik, amikor államtitkárként áll ki a fővárosi Szabó Ervin könyvtárhálózat – mint hamar kiderül, sikertelen – átnevezési kísérlete mellett. A *Nagy Magyarországot* 2009 és 2013 között adta ki Szakács J&SZ Média Kft. nevű cége, amit nem sokkal a lap tulajdonképpeni csődje után kényszerített eljárási eljárás alá vont a cégbíróóság. Ekkorra Szakács már egy sor másik cégben is érdekeltt vált.

Csalogány utcai céglabirintus

A tervezett szélsőjobbaldali médiaportfólió zászlóshajója kétségtelenül a *Nagy Magyarországnak* volt, de emellé 2013-tól egy másik nyomtatott lapot is kiadtak, a *Történelemportál Magazin* – mint a szűkebb tematikájú föllep vegyesebb, könnyebben fogyasztható párját. (És terveztek irodalomtörténeti tárgyú magazint is, abból viszont semmi nem lett.) A lap (és a *tortenelemportal.hu* internetes oldal) kiadója a 2010 nyarán bejegyzett Kárpátia Stúdió Kft. lett. Ebben a cégben alapító tagként felbukkan a *Nagy Magyarországnak* két visszatérő szerzője, a már említett Balogh Gábor és Sengel Ferenc is, illetve az ügyvéd Horváth-Lugossy Gábor József is – az ő Csalogány utca 12. szám alatti lakása lett a kft. székhelye is. A *Történelemportál Magazin* nem sokkal a *Nagy Magyarországnak* után, 2014-ben szintén megszűnt (a honlap 2018 elejéig fennmaradt), de a kft. tovább működött, elsősorban a könyvkiadásra koncentrálna. Itt jelent meg Domonkos László Csurka-könyve, Raffay Ernő szabadkőműves-sorozata, illetve Szakály Sándor *Trianon, honvéd-*

ség, háború, sport című tanulmánykötete is. Közben a tagság változott, Balogh és Horváth-Lugossy kiszálltak, a Szakáccsal a J&SZ Média Kft.-ben együtt dolgozó Virág István pedig átvette az ügyvezetői tisztséget. 2017-ben egyszemélyes kft.-vé alakult a Kárpátia Stúdió Szakács vezetésével – Lugossy-Sági Krisztina ügyvédkedése mellett.

A kft. címe nem változott, maradt a Csalogány utca 12.-ben; és az 1. emelet 3-as számú lakás valóságos ceggyűjtő hely, a Kárpátia Stúdió Kft. mellett ide van bejegyezve Szakács harmadik, időközben szintén egyszemélyes vállalkozásá alakult cége, a C. S. L. Digital Bt., a Horváth-Lugossy érdekltségébe tartozó Magyar Közös Képviselők Egyesülete, a jobbos értelmiségieket tömörítő, szebb napokat is látott Százak Tanácsa Alapítvány, illetve a Lugossy-Sági Krisztina érdekltségébe tartozó Tiszteletes Választásért Alapítvány (utóbbi jelenlegi elnöke Klinghammer István). De ugyan-

erre a címre volt bejelentve több dokumentum szerint Weisz Gábor Miklós, a Magyar Társasház Kft. ügyvezetője is. A házban lévő postaláda szerint Dr. Horváth Gábor és Dr. Lugossy-Sági Krisztina is ezen a címen praktizál – és ha mindez nem lenne elég, ugyanez a lakás volt a *Várnegyed* című önkormányzati lapban korábban megjelölve a vízvárosi polgármesteri szolgálati helyeként is. A Csalogány utca 12.-ben ugyanakkor másik két lakás is ehhez a körhöz tartozik: a B-lepcsőház földszint 8.-ban van bejegyezve Magyar Társasház Kft. bejelentve, míg ugyanebben a lépcsőházban egy emeleti lakás szerepel Lugossy-Sági Krisztina otthonaként több szerződésben.

A 2010-ben alapított Magyar Társasház Kft. első ügyvezetője ugyan Pálvölgyi Farkas Ferenc volt (ő később a Nemzeti Fejlesztési Minisztérium Igazgatási és Biztonsági Osztály nyilvántartási munkatársa lett), de az alapvetően Horváth-Lugossy és Lugossy-
(Folytatás a következő oldalon)